

Datum van
inontvangstneming

:

02/02/2015

Zaak C-592/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 december 2014

Verwijzende rechter:

High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court) (Verenigd Koninkrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 december 2014

Verzoekende partij:

European Federation for Cosmetic Ingredients

Verwerende partijen:

Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Attorney General

Interveniënten:

British Union for the Abolition of Vivisection

European Coalition to End Animal Experiments

HIGH COURT OF JUSTICE

QUEEN'S BENCH DIVISION

ADMINISTRATIVE COURT

(omissis)

THE QUEEN op verzoek van

EUROPEAN FEDERATION FOR COSMETIC INGREDIENTS

(omissis)

- en -

(1) SECRETARY OF STATE FOR BUSINESS, INNOVATION AND SKILLS

(2) ATTORNEY GENERAL

(omissis)

- en -

(1) BRITISH UNION FOR THE ABOLITION OF VIVISECTION

(2) EUROPEAN COALITION TO END ANIMAL EXPERIMENTS

intervenienten

BESCHIKKING

(omissis)

(omissis) De Court acht een prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie noodzakelijk voor het geven van een uitspraak in de onderhavige zaak.

BESLISSING:

1. De vragen als vermeld in de bijlage bij deze beschikking worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. [OR: 1]
2. De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat het Hof van Justitie uitspraak heeft gedaan over de prejudiciële vragen.
3. (omissis)
4. (omissis)

12 december 2014

[OR: 2]

BIJLAGE

VERZOEK VAN DE HIGH COURT OF ENGLAND AND WALES OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE

EUROPESE UNIE KRACHTENS ARTIKEL 267, LID 2, VAN HET VERDRAG
BETREFFENDE DE WERKING VAN DE EUROPESE UNIE

INLEIDING

- 1 Dit verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de uitlegging van artikel 18, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende cosmetische producten (hierna: „verordening”), op grond waarvan het verboden is cosmetische producten op de communautaire markt te brengen met ingrediënten waarvoor, om aan de voorschriften van de verordening te voldoen, een dierproef is verricht.
- 2 Het centrale probleem is gerezen in het kader van de productie door drie ondernemingen van ingrediënten waarvoor dierproeven buiten de Europese Unie zijn verricht om te voldoen aan de voorschriften in Japan en China. Het is onduidelijk of het in strijd is met het in artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening neergelegde verbod om cosmetische producten die deze ingrediënten bevatten in de Gemeenschap op de markt te brengen. Indien het in strijd zou zijn met artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening om dergelijke cosmetische producten in het Verenigd Koninkrijk op de markt te brengen, zou naar nationaal recht eveneens sprake zijn van een strafbaar feit.

[OR: 3]

PARTIJEN EN FEITEN

- 3 (omissis) [Verzoekster] is de European Federation for Cosmetic Ingredients, een vakvereniging die de producenten in de Europese Unie van chemische en natuurlijke ingrediënten voor cosmetische producten vertegenwoordigt.
- 4 Sommige landen buiten de Europese Unie vereisen dat cosmetische ingrediënten worden getest, onder meer door middel van dierproeven, om aan te tonen dat zij geen gevaar voor de volksgezondheid inhouden. Drie ondernemingen die lid zijn van de (omissis) vakvereniging, hebben voor bepaalde ingrediënten buiten de Europese Unie dierproeven verricht en zo gegevens verzameld met betrekking tot de effecten op dieren. De door deze proeven verkregen data waren noodzakelijk om deze ingrediënten te mogen gebruiken in cosmetische producten voor de Japanse en Chinese markt. Het is onduidelijk of het in strijd is met het in artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening neergelegde verbod om cosmetische producten met deze ingrediënten in de Gemeenschap op de markt te brengen. De betrokken ingrediënten zijn dan ook niet verwerkt in cosmetische producten die in de Gemeenschap op de markt worden gebracht.
- 5 (omissis) [Verzoekster] heeft een verzoek tot rechterlijke toetsing („judicial review”) ingediend strekkende tot vaststelling van de draagwijdte van het in artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening neergelegde verbod, zodat kan worden bepaald of ondernemingen die in het Verenigd Koninkrijk cosmetische

producten op de markt zouden brengen met ingrediënten waarvoor dierproeven buiten de Europese Unie zijn verricht, zich blootstellen aan strafrechtelijke sancties.

- 6 Eerste verweerder is de Secretary of State for Business, Innovation and Skills (minister van Bedrijfsleven, Innovatie en Vaardigheden), die in het Verenigd Koninkrijk de nationale bevoegde instantie is wat betreft de toepassing van de verordening. [OR: 4]
- 7 Twee organisaties zijn toegelaten tot interventie en het indienen van opmerkingen bij de High Court in de procedure betreffende het verzoek tot rechterlijke toetsing en deze interveniënten worden beschouwd als partijen in het kader van onderhavige verwijzingsbeslissing. Eerste interveniënt is de British Union for the Abolition of Vivisection, een organisatie in het Verenigd Koninkrijk die ijvert voor de vermindering en vervanging van dierproeven, waaronder dierproeven met betrekking tot cosmetische producten en ingrediënten. Tweede interveniënt is de European Coalition to End Animal Experiments, een groep van organisaties, waaronder eerste interveniënt en organisaties met leden in 22 lidstaten van de Europese Unie, die opkomt voor dierenwelzijn.

TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

Verordening

- 8 De verordening is vastgesteld door de Raad en het Europees Parlement op 30 november 2009. Bij deze verordening is richtlijn 76/768/EEG van de Raad vervangen, een meermaals gewijzigde richtlijn van de Raad inzake cosmetische producten. Artikel 1 van de verordening omschrijft het doel ervan, namelijk het vaststellen van regels waaraan alle cosmetische producten die op de markt worden aangeboden, moeten voldoen om de werking van de interne markt en een hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid te waarborgen.
- 9 Artikel 2 van de verordening bevat een aantal definities. Artikel 2, lid 1, onder g) en h), bevat de in casu relevante definities. Artikel 2, lid 1, onder g), luidt:

„op de markt aanbieden: het in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling, verstrekken van een cosmetisch product met het oog op distributie, consumptie of gebruik op de communautaire markt;”
- 10 Onder „op de markt brengen” wordt verstaan:

„het voor het eerst op de communautaire markt aanbieden van een cosmetisch product”.

[OR: 5]

- 11 Artikel 3 van de verordening bepaalt dat cosmetische producten die op de markt worden aangeboden, veilig moeten zijn voor de volksgezondheid wanneer zij onder normale of redelijkerwijs te verwachten gebruiksomstandigheden worden aangewend. De in artikel 4 bedoelde verantwoordelijke persoon moet de naleving waarborgen van de in de verordening vastgelegde verplichtingen.
- 12 Om aan te tonen dat een cosmetisch product in overeenstemming is met artikel 3 moet de verantwoordelijke persoon overeenkomstig artikel 10 van de verordening garanderen dat de veiligheid van het cosmetische product aan de hand van relevante informatie is beoordeeld.
- 13 De verantwoordelijke persoon moet op grond van artikel 11 van de verordening een zogenoemd „productinformatiedossier” met bepaalde informatie bijhouden. Overeenkomstig artikel 11, lid 2, onder e), moet dat dossier onder meer gegevens bevatten over eventuele dierproeven die door de gevolmachtigden of leveranciers van de fabrikant zijn verricht voor de ontwikkeling of veiligheidsbeoordeling van het cosmetische product of ingrediënten daarvan, met inbegrip van dierproeven die zijn verricht om te voldoen aan de voorschriften van derde landen.
- 14 Artikel 18 van de verordening betreft dierproeven. Artikel 18, lid 1, bepaalt:
- „1. Onverminderd de algemene verplichtingen van artikel 3 is het volgende verboden:
- a) het op de markt brengen van cosmetische producten, wanneer er, om aan de voorschriften van deze verordening te voldoen, voor de eindsamenstelling daarvan een dierproef is verricht volgens een andere methode dan een alternatieve methode, nadat die alternatieve methode op communautair niveau al was gevalideerd en aangenomen naar behoren rekening houdend met de ontwikkeling van de validering binnen de OESO;
 - b) het op de markt brengen van cosmetische producten die ingrediënten of combinaties van ingrediënten bevatten waarvoor, om aan de voorschriften van deze verordening te voldoen, een dierproef is verricht volgens een andere methode dan een alternatieve methode, nadat die alternatieve methode op communautair niveau al was gevalideerd en aangenomen naar behoren rekening houdend met de ontwikkeling van de validering binnen de OESO;
 - c) het verrichten van dierproeven met cosmetische eindproducten in de Gemeenschap, om aan de voorschriften van deze verordening te voldoen;
 - d) het verrichten van dierproeven met ingrediënten of combinaties van ingrediënten op hun grondgebied, om aan de voorschriften

van deze richtlijn te voldoen, uiterlijk op de datum waarop die proeven moeten zijn vervangen door één of meer gevalideerde alternatieve methoden die zijn genoemd in verordening (EG) nr. 440/2008 van de Commissie van 30 mei 2008 houdende vaststelling van testmethoden uit hoofde van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), of in bijlage VIII bij deze verordening.” [OR: 6-7]

- 15 De relevante bepaling in casu is artikel 18, lid 1, onder b), aangezien de onderhavige zaak betrekking heeft op de draagwijdte van het verbod om cosmetische producten op de markt te brengen met ingrediënten waarvoor dierproeven zijn verricht.
- 16 Overeenkomstig artikel 37 zijn de lidstaten verplicht sancties vast te stellen voor overtreding van de verordening.

Regulations in het Verenigd Koninkrijk

- 17 De relevante nationale regulations [uitvoeringsbesluiten] zijn de Cosmetics Products Enforcement Regulations 2013 SI 2013/1478 (hierna: „National Regulations”).¹ Regulation 12 van de National Regulations stelt onder meer de schending van de verbodsbepalingen van artikel 18 van de verordening strafbaar.
- 18 Regulation 6 van de National Regulations bepaalt dat een toezichthouder de handhaving van de verordening waarborgt en verleent deze toezichthouder de bevoegdheid om een vermeende schending van de in de verordening neergelegde verplichtingen te onderzoeken en vervolgen. In Engeland en Wales zijn de bevoegde toezichthouders de Secretary of State en bepaalde specifieke publiekrechtelijke organen, de local weights and measures authorities [plaatselijke diensten voor handelsnormen die de wetgeving inzake maten en gewichten handhaven].

[OR: 7-8]

VOORWERP VAN DE PROCEDURE

- 19 Zoals hierboven vermeld, rijst in casu de vraag of artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening wordt geschonden wanneer cosmetische producten op de communautaire markt worden gebracht met ingrediënten waarvoor dierproeven buiten de Europese Unie zijn verricht om te voldoen aan de voorschriften van derde landen (in casu Japan en China). Indien het op de markt brengen van dergelijke cosmetische producten in het Verenigd Koninkrijk in strijd zou zijn met

¹ – <http://www.legislation.gov.uk/en/uksi/2013/1478/contents/made>.

artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening, zou volgens het nationale recht in het Verenigd Koninkrijk een strafbaar feit worden gepleegd.

ARGUMENTEN VAN PARTIJEN

- 20 (omissis) [Verzoekster] stelt dat het in artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening neergelegde verbod enkel geldt voor cosmetische producten met ingrediënten die zijn getest „om aan de voorschriften van deze verordening te voldoen”. Volgens haar is het verbod van artikel 18, lid 1, onder b), dus enkel van toepassing indien de proeven zijn uitgevoerd om te voldoen aan een of meer voorschriften van de verordening zelf, zoals het uit de artikelen 3 en 10 van de [verordening] voortvloeiende vereiste om gegevens te verzamelen om aan te tonen dat het product veilig is voor de volksgezondheid. Verzoekster betoogt dat ingrediënten die buiten de Europese Unie op dieren worden getest om te voldoen aan de voorschriften van een derde land, niet zijn getest „om aan de voorschriften van deze verordening te voldoen”, zodat het op de communautaire markt brengen van cosmetische producten die dergelijke ingrediënten bevatten, niet onder het verbod van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening valt. Die uitlegging vindt volgens haar steun in de wetgevende context en de ontstaansgeschiedenis van de verordening.
- 21 Verweerders betogen dat het in artikel 18, lid 1, onder b), neergelegde verbod aldus moet worden uitgelegd dat het verboden is cosmetische producten op de markt te brengen met ingrediënten die zijn getest om te voldoen aan de voorschriften van de verordening of vergelijkbare regelgeving van derde landen, te weten regelgeving die analoog is aan de verordening. [OR: 9-10]
- 22 Volgens verweerders is deze uitlegging in overeenstemming met het doel van de verordening en met het standpunt dat de Commissie heeft ingenomen in haar mededeling van 11 maart 2013 aan het Europees Parlement en de Raad. In die mededeling luidt het:
- „De Commissie is van oordeel dat het verbod op het in de handel brengen geldt wanneer voor de veiligheidsbeoordeling in het kader van de cosmeticarichtlijn/-verordening gebruik wordt gemaakt van gegevens verkregen uit dierproeven, en niet wegens de proeven op zich. Indien dierproeven werden uitgevoerd om te voldoen aan eisen voor cosmetische producten in derde landen, dan mogen die gegevens in de Unie niet worden gebruikt voor de veiligheidsbeoordeling van cosmetische producten.”
- 23 Intervenienten menen dat artikel 18, lid 1, onder b), ertoe strekt het op de markt brengen te verbieden van cosmetische producten die enig op dieren getest ingrediënt bevatten. Zij menen ook dat het op de markt brengen van producten met dergelijke ingrediënten verboden is ongeacht of de gegevens verkregen uit de proeven in derde landen moeten dienen om aan te tonen dat het product veilig is voor de volksgezondheid in de zin van de artikelen 3 en 10 van de verordening.

Zij baseren zich op wat volgens hen het doel van het verbod is, artikel 18, lid 1, van de verordening in zijn geheel gelezen en overwegingen in de conclusie van advocaat-generaal Geelhoed in zaak C-244/03 [(conclusie van 17 maart 2005), Frankrijk/Parlement en Raad, Jurispr., blz. I-4021, in het bijzonder de punten 84-86]. [OR: 11-12]

VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

24 Onder de gegeven omstandigheden acht de High Court of England and Wales een uitlegging van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening noodzakelijk voor het geven van een uitspraak in de onderhavige zaak. De High Court verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig artikel 267, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- „1. Moet artikel 18, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende cosmetische producten aldus worden uitgelegd dat het een verbod inhoudt om cosmetische producten op de communautaire markt te brengen die ingrediënten of een combinatie van ingrediënten bevatten waarvoor dierproeven zijn verricht, indien deze proeven werden verricht buiten de Europese Unie om te voldoen aan de voorschriften van derde landen teneinde cosmetische producten met deze ingrediënten in die landen op de markt te brengen?
2. Maakt het voor het antwoord op de eerste vraag verschil of:
 - (a) bij de veiligheidsbeoordeling die overeenkomstig artikel 10 van deze verordening wordt verricht om aan te tonen dat een cosmetisch product veilig is voor de volksgezondheid alvorens het op de communautaire markt wordt aangeboden, gegevens worden gebruikt die zijn verkregen door de buiten de Europese Unie verrichte dierproeven;
 - (b) de voorschriften van de derde landen betrekking hebben op de veiligheid van cosmetische producten;
 - (c) het op het ogenblik dat een ingrediënt buiten de Europese Unie op dieren werd getest, redelijkerwijze voorzienbaar was dat iemand op enig moment zou proberen om een cosmetisch product met dat ingrediënt op de communautaire markt te brengen, en/of
 - (d) andere factoren aanwezig zijn, en zo ja, welke?” [OR: 13-14]

(omissis)

Datum van terechtzitting: 24 november 2014

Goedgekeurd arrest

[OR: 15]

(omissis)

INLEIDING

[De punten 1 tot en met 14 zijn grotendeels overgenomen in de punten 1 tot en met 18 van de beschikking.]

1. (omissis) [OR: 16]

(omissis) [OR: 16-18]

PROBLEEMSTELLING

15. In deze omstandigheden rijzen twee vragen. In de eerste plaats is de vraag naar nationaal recht of deze zaak geschikt is voor een declaratoire beslissing. Indien dit het geval is, rijst in de tweede plaats de vraag of de High Court het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig artikel 267, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie moet verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening.

EERSTE PROBLEEM – GESCHIKTHEID VOOR EEN DECLARATOIRE BESLISSING

16. [Dit is een probleem van nationaal recht. Punt 23 bevat het oordeel van de verwijzende rechter dienaangaande, op basis van de redenen die worden vermeld in de punten 16 tot en met 19. In Engeland en Wales mag de High Court – een burgerlijke rechtbank – in een declaratoire beslissing vaststellen dat een strafbaar feit is gepleegd of in de toekomst kan worden gepleegd, zij het enkel in uitzonderlijke omstandigheden. De uitoefening van die bevoegdheid is onderworpen aan een aantal voorwaarden, waaronder het vereiste dat de Attorney General vragende partij is om die bevoegdheid uit te oefenen.] (omissis)

[OR: 19]

20. [De punten 20 tot en met 22 zijn grotendeels overgenomen in de punten 20 tot en met 23 van de beschikking.] (omissis) [OR: 20]
23. Volgens mij is in casu een reële rechtsvraag aan de orde met betrekking tot de betekenis van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening en in het bijzonder van de bewoordingen „om te voldoen aan de voorschriften van deze verordening”. Bovendien is er sprake van een werkelijke feitelijke grondslag om deze vraag te behandelen. Dit blijkt uit het feit dat drie ondernemingen ingrediënten hebben getest door middel van dierproeven buiten de Europese Unie om te voldoen aan de voorschriften van derde landen inzake het gebruik van dergelijke ingrediënten in cosmetische producten die zijn bestemd voor de markt van derde landen. Het bewijs is dat er onduidelijkheid heerst over de vraag of het in strijd zou zijn met het verbod en strafbaar volgens de National Regulations om cosmetische producten die dergelijke ingrediënten bevatten in het Verenigd Koninkrijk op de markt te brengen. Voorts heeft (omissis) [verzoekster] een afdoend, individueel belang om een verzoek om rechterlijke toetsing in te dienen met betrekking tot de uitlegging van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening. Er bestaat geen procedure om van de verweerders een beslissing te krijgen over de draagwijdte van het in artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening neergelegde verbod. De enige mogelijkheid – naast de onderhavige procedure – om een rechterlijke uitspraak over de uitlegging van artikel 18, lid 1, onder b), te krijgen, verlangt dat een producent van een cosmetisch product bereid zou zijn ingrediënten die in derde landen op dieren zijn getest in een cosmetisch product te verwerken en dat dan in het Verenigd Koninkrijk op de markt te brengen op gevaar van vervolging. In geval van vervolging zou hij het verweer kunnen voeren dat volgens een juiste opvatting van de verordening zijn handelingen niet onrechtmatig waren. Volgens mij is het niet gepast de producent van een cosmetisch product te verplichten dat risico te nemen opdat deze vraag zou kunnen worden beantwoord. Er is sprake van een afdoend, individueel belang om een verzoek om een declaratoire beslissing in te willigen, ook al moet in deze zaak worden onderzocht of bepaald gedrag strafrechtelijk verboden is. In casu is een reële rechtsvraag aan de orde op basis van een werkelijke feitelijke grondslag. Voorts heeft de Court drie soorten partijen voor zich, die uiteenlopende en tegenstrijdige argumenten naar voren brengen inzake de precieze draagwijdte van het verbod van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening. In deze omstandigheden is het voorwerp van het verzoek dus reëel. [OR: 20-21]

TWEEDE PROBLEEM – IS EEN VERWIJZING NAAR HET HOF VAN JUSTITIE AANGEWENZEN?

24. De volgende vraag is of het aangewezen is om het Hof van Justitie te verzoeken om een prejudiciële beslissing op grond van de discretionaire bevoegdheid van artikel 267, lid 2, VWEU. Volgens mij is deze zaak geschikt voor een verwijzingsbeslissing.

25. In de eerste plaats hangt de uitkomst van deze zaak af van een juiste uitlegging van het Unierecht. Met de verordening werd harmonisatie van de regels in de Europese Unie beoogd om tot een interne markt voor cosmetische producten te komen (zoals blijkt uit overweging 4 van de verordening). Het is logisch en verdient de voorkeur dat het Hof van Justitie een definitieve uitlegging van de relevante bepaling van Unierecht geeft, die zal gelden voor alle lidstaten van de Europese Unie.
26. In de tweede plaats moet rekening worden gehouden met de richtsnoeren die het Hof van Justitie heeft geformuleerd in zaak 283/81 [(arrest van 6 oktober 1982), CILFIT, Jurispr., blz. 3415]. De teksten van Unierecht zijn in verschillende talen opgesteld en de verschillende taalversies zijn gelijkelijk authentiek. De uitlegging van een bepaling van Unierecht kan een vergelijking van de verschillende taalversies vereisen. Zelfs wanneer de verschillende taalversies overeenstemmen, bezigt het Unierecht een eigen terminologie. Bovendien hebben de rechtsbegrippen in het Unierecht niet noodzakelijkerwijs dezelfde inhoud als in de verschillende nationale rechtsstelsels. In casu van belang is dat elke bepaling van Unierecht in haar context moet worden geplaatst en worden uitgelegd in het licht van dit recht in zijn geheel, zijn doelstellingen en zijn ontwikkelingsstand op het ogenblik waarop de betrokken bepaling moet worden toegepast. Op grond van deze factoren lijkt een verwijzing in de onderhavige zaak aangewezen. [OR: 21-22]
27. In de derde plaats kunnen de Europese instellingen en de lidstaten opmerkingen maken bij het Hof van Justitie. Gelet op de ontstaansgeschiedenis van de verordening is er een reële mogelijkheid dat verschillende standpunten met betrekking tot het doel en het toepassingsgebied van de verordening naar voren zullen worden gebracht.
28. Gelet op een en ander is het in deze zaak aangewezen om het Hof van Justitie prejudiciële vragen te stellen over de uitlegging van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening. Ik heb terdege rekening gehouden met de noodzaak het Hof, gezien zijn groeiende werklast, niet onnodig te belasten. In deze zaak moet echter worden beslist over de juiste uitlegging van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening voor het geven van een uitspraak, en is een verwijzing naar en prejudiciële beslissing van het Hof aangewezen.
29. [De prejudiciële vragen zijn deze geformuleerd in de beschikking.] (omissis)

CONCLUSIE

30. Deze vordering heeft een reëel voorwerp, dat voortvloeit uit specifieke feiten, betreffende de precieze uitlegging van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening en het verbod om in de Gemeenschap cosmetische producten op de markt te brengen met ingrediënten waarvoor dierproeven buiten de Europese Unie zijn verricht om te voldoen aan de voorschriften van derde landen. Een beslissing

betreffende de gerezen uitleggingsvragen is noodzakelijk voor de Court om uitspraak te kunnen doen op de vordering om een declaratoire beslissing. Gelet op de aard van het onderhavige probleem en de voordelen die het Hof van Justitie van de Europese Unie geniet, is het aangewezen de vragen naar het Hof te verwijzen op grond van artikel 267, lid 2, VWEU. [OR: 23]